

23 november 2025

ZONDAG VOLEINDING

Mattheus 28, vers 16 t/m 20

Wij hebben een klein stukje uit de Bijbel gelezen over het moment waarop Jezus een ontmoeting heeft met Zijn leerlingen in Galilea. Het is net na Pasen. Jezus was gekruisigd, gestorven en... weer opgestaan. En nu zijn ze na deze heel grootse gebeurtenissen dan weer bij elkaar. Het lijkt wel een beetje op een reünie. Eentje was er helaas niet meer bij, Judas was er niet meer. Ze zijn nu met z'n elven bij Jezus. En ze zijn samengekomen op de plaats waar het allemaal is begonnen: de omgeving van Galilea. Daar, waar Jezus Petrus en Andreas een paar jaar geleden uit de boot had geroepen om met Hem mee te gaan. En ook Jakobus en Johannes. En Filippus, Mattheus, allemaal waren ze er weer, waar het was begonnen.

Ik schilder dit scenario nu een beetje als een reünie, maar daar stop ik gelijk mee, want zo reünieachtig was het eigenlijk helemaal niet. Als je dat laatste hoofdstuk van het Mattheusevangelie in zijn geheel leest (wat we nu niet hebben gedaan), dan krijg je er een heel ander gevoel bij. Er hangt een bepaalde spanning in de lucht..., een gevoel van urgentie..., het is een en al *beweging*. Ja, beweging, dat is het. Mattheus begon aan het begin van dit hoofdstuk over de opstanding te vertellen: Jezus was opgestaan..., het graf was leeg..., de vrouwen die onderweg waren naar de begraafplaats kwamen daar een paar engelen tegen en de boodschap voor die vrouwen was: 'ga haastig heen, vertel de leerlingen dat Jezus is opgewekt en dat Hij voor hen uitgaat naar Galilea'. Ik kan me nauwelijks voorstellen hoe dit moment voor die vrouwen is geweest, maar zij hadden blijkbaar ook geen tijd om zich er een nadere voorstelling van te maken, want ze moesten gaan, verder gaan en het aan de discipelen gaan vertellen. Onderweg komen ze Jezus tegen. Nou, dat moet iets nog meer ontzagwekkends zijn geweest – maar ook van Jezus vertelt Mattheüs alleen dat Hij heeft gezegd: 'wees niet bang, ga heen en zeg tegen Mijn broeders dat zij naar Galilea moeten gaan.' Weer geen tijd om te verwerken, te laten landen, nee: gaan! ... En nu zijn wij dus in Galilea, waar Jezus met Zijn leerlingen had afgesproken – maar ook hier vertraagt het verhaal niet... Niet: 'ga eindelijk even zitten', nee, weer die opdracht die de vrouwen al twee keer hadden gekregen op Eerste Paasdag: ga heen! Ga heen maakt al de volken tot Mijn discipelen, doop hen... en zie Ik ben met jullie, tot de voleinding van de wereld. Ook zij moeten gaan..., onderweg gaan..., in beweging... want *na Pasen is het een en al beweging... tot de voleinding van de wereld*.

Tot de voleinding van de wereld... Vandaag houden wij in de kerk Zondag Voleinding, zoals wij deze zondag noemen. Je kunt deze zondag ook Eeuwigheidszondag

noemen. Of: de laatste zondag van het kerkelijk jaar. Allemaal goed. Maar vandaag gebruiken wij even dat eerste woord 'Zondag Voleinding'. Want deze zondag neemt ons mee, zoals die vrouwen allereerst op Eerste Paasdag werden meegenomen en zoals de mannen rondom Jezus vervolgens werden meegenomen..., richting *de voleinding*, richting het einde van deze huidige wereldorde. Elk jaar, voordat wij de Adventstijd weer ingaan, worden wij op deze laatste zondag eraan herinnerd: er is weer een kerkelijk jaar voorbij, we beginnen straks weer van begin af aan (Advent, Kerst, de 40 dagen tijd, Pasen, Pinksteren), maar voordat we het gevoel zouden krijgen dat wij jaar op jaar in eenzelfde kringetje ronddraaien..., let op: *we zijn in beweging richting de toekomst..., richting de voleinding*. Zoals in dat laatste hoofdstuk van het Mattheusevangelie: we leven in een zekere spanning..., het gaat verder, het moet verder..., wij moeten verder..., we mogen mee..., want Hij neemt ons mee. Hij Die bij ons is, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld. Nou, daar wil ik het over hebben in deze preek.

Wij zijn dus in beweging, de wereld is in beweging, richting 'voleinding'. Dat is overigens niet een specifiek christelijke manier van kijken hoor! Ook volgens een natuurkundige manier van kijken gaat de wereld richting het einde, omdat vanwege bepaalde processen op een bepaald moment de zon niet meer zal branden. Nu goed, dat duurt nog even voordat het doven van de zon zal plaatsvinden, het wordt geschat op ongeveer 5 miljard jaar verder in de tijd. Sommige klimaatwetenschappers zien het einde van de wereld – de voleinding – een heel stuk dichterbij: de aarde wordt in de nabije toekomst echt onleefbaar volgens hen, het zal als het niet verandert over niet al te lange tijd echt het einde zijn. Ook filosofen en andere wetenschappers zien beweging in de wereld. De een noemt het evolutie, de ander degeneratie. Vooruitgang of juist teloorgang. Dat wij in beweging zijn, dat de wereld in beweging is, daar zijn de meeste mensen het dus wel over eens. Maar dit

Bijbelgedeelte richt ons op iets anders dan de ontwikkelingen in het heelal, klimaatveranderingen, technische ontwikkelingen of culturele processen...: God heeft sinds Pasen deze wereld op een nieuw spoor gezet... richting de Voleinding. God gaat Zijn werk dat Hij met Pasen is begonnen voleindigen, voltooiën, afmaken, vol maken. Die meeting in Galilea was dan ook geen reünie om herinneringen op te halen, maar een aftrap. Waarom dan deze bekende, vertrouwde locatie? Nu, deze locatie, Galilea, herinnerde eraan wat ooit door de profeet Jesaja was gezegd, namelijk dat er in Galilea – het Galilea van de volken – een licht zal gaan schijnen, 'het volk dat in duisternis wandelt zal een groot licht zien'. En nu gaat dat licht op, *voor alle volken*. 'Ga dan heen, maak al de volken tot Mijn leerlingen', zo zei Jezus dan ook. Het licht moet verspreid worden... En als Jezus tegen Zijn leerlingen daar op die locatie dan zegt 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde', dan verwijst Hij daarmee terug naar een andere profetie, een profetie van Daniël. Daniël zag eens in een visioen een Mensenkind (de Mensenzoon), die in hemelse sferen

met macht en majesteit werd bekleed en die door alle naties en volken werd vereerd. Nu, dat ben Ik! Dat is Jezus Zelf. Jezus noemde Zichzelf vaak 'de Mensenzoon'. Hij is die Mensenzoon uit die profetie van Daniël Die alle macht heeft ontvangen van God en alle eer van de volken. Hij heeft Zelfs de macht over de dood. Want Hij leeft!

Er staat daarom wat te gebeuren... doordat er met Pasen wat is gebeurd... God heeft een nieuwe stap gemaakt met deze wereld... een allesbeslissende stap... en de wereld is nu onderweg om dit werk van God nu voleindigd te zien, voltooid te zien.

Zondag Voleinding... Straks zal dat Licht voor de volken, zoals Jesaja Hem eeuwen geleden aankondigde, straks zal dat Licht van de wereld in al Zijn volheid schitteren en schijnen. Jezus zal opnieuw verschijnen. Niet als een baby in de kribbe. Of als een misdadiger aan het kruis. Maar als HEER van alles wat is. Heel de wereld zal daardoor in een ander licht gesteld worden. En alle volken zullen meedoen, zo klonk al door in die woorden en beelden van de Oudtestamentische profeten Daniël en Jesaja. Daarom moesten Jezus' leerlingen alvast naar al die volken gaan... En ze hebben het gedaan. En wat is dat tot nog toe bijzonder goed verlopen door alles heen, door alle weerstand heen, maar ook door alle kerkelijke drama's heen: 2,2 miljard christenen telt de wereld op dit moment in bijna alle landen. Mattheus vertelde aan het begin van zijn Evangelie over de wijzen uit het Oosten die Jezus kwamen eren en geschenken brengen – we zullen deze personen met Kerst wel weer tegenkomen, denk ik – nu, dit zijn de voorlopers geweest, van al die volken waar de leerlingen van Jezus nu aan het einde van het verhaal naar toe worden gestuurd. Wijzen uit het oosten. Mensen uit alle landen. Koningen van de aarde, zo vertelt het laatste Bijbelboek Openbaring. Straks geen nieuws meer over een deal van Trump, of een roekeloze actie van Poetin, of een handelsblokkade door Xi. Maar koningen die hun gaven tot God brengen. Straks ook geen berichten meer over die uitzichtloze toestand in Zuid-Sudan, in Gaza, of Oekraïne. Nee, straks: joden en Palestijnen die samen voor God knielen. Ik zie daar zo naar uit. Straks: vluchtelingen die eindelijk veilig bij God zullen zijn. En die talloze mensen zonder naam die eindelijk een naam zullen hebben en Gods Naam zullen grootmaken. Want straks zullen de dingen rechtgezet worden op de aarde. Eindelijk recht. Daniël zag een Mensenzoon in hemelse sferen eer en aanbidding ontvangen – 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde', zoals Jezus zei – maar Daniël zag vervolgens ook een rechtszitting plaatsvinden in datzelfde visioen. Er zal recht worden gedaan! Wat nu allemaal door elkaar loopt: goed en kwaad..., een beetje kwaad en niet helemaal goed... rechtvaardigheid die toch vaak weer heel onrechtvaardig uitpakt... maar ook alle verborgen rottigheid, de verborgen slavernij in de wereld, of wat er allemaal achter de voordeuren gebeurt of achter de computerschermen... en wat de diepere motieven zijn van mensen..., hoe alles zo door elkaar zit en door elkaar loopt..., alles zal in het licht gesteld worden van dat Licht dat straks zal schijnen. Prachtig licht. Maar ook zo ontdekkend licht. Alles zal aan het licht komen... iets om van te huiveren... Maar ook iets om geweldig naar uit te zien. God zal recht doen. Ik zou zelf echt niet met het idee kunnen leven dat er uiteindelijk nooit recht zal worden gedaan. Dan zou je het toch nooit in zo'n onbarmhartige wereld uithouden? Maar gelukkig:

al die losse eindjes op deze aarde..., al die onopgeloste vragen..., al die waarom's waarop geen antwoord is..., al dat kwaad dat maar onbelemmerd door kan werken, generaties door..., het wacht op de Voleinding..., we zijn onderweg...

En daarom stuurt Jezus Zijn leerlingen ook op weg. Zoals die vrouwen bij het graf al direct in beweging moesten komen, moesten de mannen ook op weg gaan: ga heen, onderwijs al de volken. Het moest door! Jezus zei letterlijk: 'Maak alle volken tot Mijn leerlingen'. 'Maak alle volken tot Mijn leerlingen' en 'leer hen alles te onderhouden wat Ik jullie opgedragen heb'. Maak alle volken tot Mijn leerlingen..., dat is bijzonder.... Jezus zegt dus niet: 'vertel alle mensen over wat er straks gaat voleindigd worden, wat er op stapel staat'. Ook niet: 'waarschuw hen. Zorg dat ze een noodpakket hebben, voor als het straks opeens zover is.' Nee: *'leer hen te leven, zoals Ik jullie heb leren leven'* Het gaat Jezus er niet slechts om dat wij bij die voleinding gelukkig gered zullen worden en eeuwig mogen verder leven..., nee, het gaat om ons leven nu. Dat wij net zoals de leerlingen toen in deze wereld van nu volgelingen van Jezus zullen zijn. Dat wij in Jezus' voetsporen zullen gaan en Zijn voorbeeld zullen volgen.

Ik denk daarom dat Jezus daar in Galilea niet voor niets op een berg had afgesproken. Want een aantal jaar geleden had Hij daar op een berg – misschien was het wel dezelfde berg in Galilea – zijn Bergrede uitgesproken. Hij had hen verteld wat de grondbeginselen zijn van die nieuwe wereld die eraan stond te komen. Het zou straks een wereld zijn, waarin nederige mensen en arme mensen voorrang zullen krijgen. Het zal een wereld zijn, waarin 'leven en laten leven' veel te mager is, nee: het leven van een ander tot bloei laten komen, daar gaat het om. 'Niet doden' inderdaad, maar ook niet schelden, nee: goede woorden spreken. Geen onrecht inderdaad, maar meer dan dat: barmhartigheid, het goede voor de ander zoeken wie dan ook. En: loskomen van je bitterheid, loskomen van je neiging om boven een ander te staan, loskomen van je oordelen. Niet: je leven vast willen houden, je leven voor jezelf houden en naar eigen smaak invullen..., nee: jezelf geven, rijk worden van te geven, rust vinden in de inspanning voor de ander en voor de wereld, het je grootste eer laten zijn om God te mogen dienen.

Ga dan heen, maak al de volken tot Mijn discipelen. Het duurt misschien nog wel even tot die voleinding – ik weet het niet – maar dat was ook niet Jezus' belangrijkste punt. Hij riep op om tot die tijd al dat nieuwe leven uit te leven. Volgens de principes te leven die Jezus ons heeft geleerd. Dan zal in alle ontwikkelingen of alle verwikkelingen van deze wereld al iets van dat nieuwe Koninkrijk, van die nieuwe wereld oplichten. Dan zal die toekomst van straks nu al een stukje heden zijn.

Straks hoeven wij bij de Voleinding niet aan een lijstje met criteria te voldoen. God gaat niet beoordelen of je wel keurig en netjes hebt geleefd. Zo'n burgerlijke God hebben wij niet. Het gaat erom of je in die beweging meegaat, die er sinds Pasen is...want wij zijn onderweg... naar zo'n alles veranderende toekomst... de voleinding! En gaan wij mee, verlangen wij mee, doen wij mee, laten wij al iets van die toekomst zien? Laten wij iets zien van dat Licht van de wereld dat straks zal verschijnen? Laten wij al iets van die toekomst doorschemeren door Jezus te volgen en te dienen, door onszelf geven voor deze wereld? Laten wij onszelf net zoals die vrouwen op

Eerste Paasdag en die mannen een tijdje daarna in Galilea, laten wij ons meenemen... eropuit gestuurd worden..., maakt het ons onrustig, brengt het beweging in ons, enthousiasme, verlangen en verwachting en vol motivatie om er nu voor te gaan? Ja, toch?!

Het is zo allesomvattend, wat Jezus hier vertelde... Je hoorde het ook in Zijn manier van vertellen. Jezus zei: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.' Vervolgens: 'ga dan heen, maak al de volken tot Mijn leerlingen.' 'Hen lerend alles te onderhouden wat Ik u geboden heb.' En: Ik ben met jullie, alle dagen tot de voleinding van de wereld. Hier is alles mee gezegd. Dit betekent werkelijk alles voor je leven en voor deze wereld. Want straks die toekomst! Die toekomst waarin alles rechtgezet zal worden. Waarin alle kwade geesten zullen zijn verbannen. Een toekomst, waarin Gods kinderen met elkaar aan tafel zullen zitten, als zij voorgoed bij God thuis mogen zijn. Wat zal het een drukte zijn, denk ik! Wat een verscheidenheid aan mensen. Zonder hokjes en vakjes, geduw en getrek om aan onze trekken te komen. Wat een feest zal het zijn! Misschien zullen onze broeders en zusters die wij straks zullen gedenken, ons wel mee opwachten en meenemen naar die feesttafel..., ik ben benieuwd.

Straks zal die Voleinding letterlijk en figuurlijk het einde zijn. Vandaag zingen wij over die toekomst vol van hoop. En wij gedenken degenen die ons zijn voorgegaan, voor wie die toekomst al in zekere zin heden is geworden. Maar wij gaan vervolgens ook weer verder en richten ons op het nu. Want terwijl Jezus spreekt over de voleinding richt Hij ons op het leven van hier en nu. Wij zijn er nog niet. De wereld is nog niet zover. En daarom mag je ook helemaal en echt gewoon op deze wereld zijn. En je mag genieten van de geschenken die je van God in het nu krijgt. Maar...: *blijf in beweging*. Zorg ervoor dat je niet vastgeroest zit in het nu. En waak er tegelijkertijd ook voor dat je niet teveel met je hoofd in de hemel loopt en wegdroomt van de dagelijkse werkelijkheid. Dat is beiden niet goed. Blijf in beweging, in *deze* wereld en met deze wereld onderweg naar die voleinding. Gebruik de gaven die God je geeft. Wees een leerling van Jezus. Hij heeft ons precies laten zien hoe het er straks in die nieuwe werkelijkheid aan toe zal gaan, waar het om gaat: liefde, gerechtigheid, barmhartigheid, toewijding. Laat iets van dat nieuwe bestaan al zien in deze oude wereld. Neem anderen erin mee. ... Ga grenzen over. Niet slechts over de landsgrenzen heen zoveel mogelijk vakantiespots aan te doen, maar ga je innerlijke grenzen over: laat je veranderen door Jezus. Laat je leven meer echt worden, meer zuiver, zoals wij bedoeld zijn in onze verbinding

met God en met elkaar. Ga mee in die beweging, onderweg, want de wereld is onderweg...

Ga mee in die beweging, die alles omvattende beweging... en als je zo opgestaan bent, in beweging komt, je leven laat resetten en afstemmen op die voleinding, dan krijg je die prachtige belofte mee: Ik ben met je, alle dagen, tot die voleinding van de wereld. Ik ben met u. Ik zal er zijn. Zoals Mattheus zijn evangelieboek ook begon toen hij over de geboorte van Jezus sprak: 'Hij zal Immanuël heten, dat is: God met ons'.

In die beweging naar Gods voleinding is Hij erbij, als je onderweg een reismaatje hebt moeten loslaten en je zonder hem of haar verder moet.

Onderweg naar Gods toekomst is Hij erbij, als het heden je een stuk zwaarder valt dan je had verwacht of had gehoopt. In die beweging van al die volgelingen van Jezus, is Hij erbij als je je eenzaam voelt in de massa, of als je voor je gevoel weinig vooruitkomt.

Onderweg naar Gods voleinding is Hij erbij, als je druk bent met allemaal plannen en je leven misschien wel gevuld is met veel mooie dingen.

Hij is erbij. Altijd. Alle dagen. Wat voor dagen het ook zullen zijn. Hij is erbij. Om je mee te nemen, om je bij de hand te houden, om je tot zegen te laten zijn voor anderen, om Zijn weg te volgen... tot de voleinding van de wereld.

Heeft u vragen of een reactie: ds. E.G. (Eddy) de Kruijf // 06- 40 63 29 38 // dekruijf@live.nl